

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 79.

Z KRAKOWA DNIA 1. PAZDZIERNIKA 1815 Roku W NIEDZIELE.

D. 27 Września obchodzona tu była rocznica koronacyi Najjaśniejszego Imperatora Wszech Rossyy uroczystem nabożeństwem w Kościele Archipresbiteryalnym Panny Maryi, na którym wszystkie Władze krajowe przy assystencyi cęchow i licznie zgromadzonego ludu obecniemi były. Po wyjściu z Kościoła wykrzykziono po trzykroć: Niech żyje Najjaśniejszy Cesarz i Król! Dobrowolne oświecenie miasta w wieczor zakończyło tę uroczystość.

Tegoż dnia wieczorem przybył tu Jw. Hr. Schwerts-Spork, J. C. K. Apostolskiej Mei tajny Radca, Kawaler orderu S. Szczepana i Pełnomocnik do urządzania wolnego miasta Krakowa.

Z Warszawy d. 23. Września.

W IMIENIU NAIJASNIEJSZEGO

A L E X A N D R A I.

CESARZA WSZECH ROSSYY, KROLA
POLSKIEGO, &c. &c. &c.

Rząd tymczasowy Królstwa Polskiego.

Na przedstawienie Prezydującego w Departamencie Najwyższej Sądowej In-

stancyi, i przytomnych Senatorow Członkow tymczasowych tegoż Departamentu, wysłuchawszy zdania Rady Stanu, stanowi następującą tymczasową organizacją Sądu Najwyższej Instancyi.

Art. 1. Sąd najwyższej Instancyi rozpocznie działania swoje z dniem 3cim Listopada r. b. w celu wykonywania atrybucy so ie właściwych. Składać się będzie tymczasowo, oprócz członków przez artykuł 10 wyroku Najjaś. Cesarza i Króla z dnia 20 Maia r. b. mianowanych, z 6ciu Sędziow głos stanowczy mających.

Art. 2. Aż do czasu, w którym podług oddzielney (wkrótce wyść mającey) Ustawy *Justitium* Dekretem Królewskim z dnia 15 Stycznia 1813 ustanowione zniesionem zostanie, Sąd najwyższej Instancyi trudnić się będzie sprawami *Justitio* niepodlegającemi.

Art. 3. Wyroki mocą ostateczney instancyi w sprawach cywilnych zapadłe, gdzie do dnia 1 Grudnia 1812 czas prawem oznaczony do zanieśienia rekursu kasacyjnego nie upłynął, równie iak te, które po dniu 1 Grudnia 1812 mocą ostate-

czney instancyi zapadły, lub zapadną jeszcze, aż do dnia normalnego, osobnem nowem urządzeniem wskazać mianego, podlegają odwołaniu się do Sądu najwyższej Instancyi, w tych tylko przypadkach, i z tych powodów, z których stosownie do Dekretu Królewskiego z dnia 3 Kwietnia 1810 roku, do Sądu kassacyjnego odwołać się wolno było: żadney zaś stanowić nie będzie różnicy, czyli rekurs w czasie trwającego *Justitium* w kancelaryi byłego Sądu Kassacyjnego złożonym został, lub nie.

Art. 4. Rozpoznawanie rekursow kassacyjnych naprzeciw wyrokom, w sprawach przez Sądy kryminalne, policyynoprawcze, i policyjne osądzonych, lub które jeszcze do dnia poprzedzającym artykułem zastrzeżonego, osądzone będą, zostawia się terażniejszemu Sądowi Apellacyjnemu podług dotychczasowych prawideł, z odmianą, iaka później w art. 33 ustanowioną będzie.

Art. 5. W sprawach cywilnych postępowania dekretem Królewskim z d. 3 Kwietnia 1810 roku dla Sądu kassacyjnego przepisanego, zachowanem będzie w Sądzie najwyższej Instancyi z zmianami w następujących artykułach zawartemi.

Art. 6. Urząd Prokuratora Królewskiego kassacyjnego, w tymczasowym składzie i postępowaniu Sądu najwyższej Instancyi ustaje. Rekursa z urzędu dla zadostę uczynienia prawa, i bez skutku dla stron zanesione, rozpoznawanemi nie będą: zgłębianie zaś obustronnych przyczyn i dowodów, obrona w imieniu prawa, i wyjaśnienie wszystkiego tego, co do legalnych w toczącym się processie wnioskow prowadzić może, ma odtąd należeć

do Sędziego referuiacego. W processach zaś, gdzie owłasność publiczną lub iakowego Instytutu rzecz chodzi, tudzież gdzie wchodzą osoby, którym dotychczasowe prawa pomoc urzędu publicznego zapewniają, Sąd winien iest ubezpieczyć dla takowych stron obronę, przez wyznaczenie Mecenasas, skoro tego uzna potrzebę z sposobu, iakim czynione sa obustronne wywody. Prezydujący szczególniejszą na takowe wypadki mieć powinien baczność.

Art. 7. Równy z otwarciem Sądu najwyższego, Kommissya podań i instrukcyi znosi się. Sąd na rapport Sędziego referuiacego, z oddzielnego rejestru stanowić będzie względem przedwstępnygo przyięcia rekursu, lub odrzucenia onego.

Art. 8. Rekurs do Sądu najwyższej Instancyi zanesiony, przestany będzie do iednego z Sędziow, w celu zgłębiania onego, porównania z prawem, i przygotowania rapportu z opinią, względem przyięcia onego, lub odrzucenia.

Art. 9. Posiedzenia Sądu najwyższej Instancyi, na których o przyięciu, lub odrzuceniu rekursu stanowiono będzie, nie będą publiczne; Sędzia referuiący należy tam do kompletu i wotowania. Prosta większość stanowić będzie decyzya, od której żadne odwołanie się mieysca nie ma.

Art. 10. Przed przyięciem rekursu żadne pismo strony powołaney przyięciem nie będzie.

Art. 11. Wyroki stanowiące odrzucenie rekursu, czytane będą na naybliższym posiedzeniu Sądu publicznie przez iednego z Pisarzow; uwiadomienie zaś o przyiętych rekursach umieszczonem bydz ma

wywieszony tablicy w sali ustępowej. Takowe uwiadomienia mieszczone bydź powinny na tablicy, natychmiast po ukończeniu posiedzenia Sądu, a najpóźniej w 24 godzin. Nie wolno Pisarzowi przeciągnąć wydania wypisu wyroku przyymującego rekurs nad 24 godzin, rachując od czasu, w którym się strona po niego zgłosi.

Art. 12. Piętnastodniowy przeciąg czasu, rachując od wywieszenia decyzji w sali ustępowej, dozwala się rekursującemu do wyjęcia wyroku przyymującego rekurs, i do onego wręczenia, jeżeli strona przeciwna zamieszkałą jest w Warszawie; jeżeli zaś w Warszawie niema zamieszkania, na każde dwie mile odległości dodanym będzie dzień jeden. W przypadku uchybienia tych terminów, rekurs za niepodany uważany będzie. Zwłoka jednak przez Pisarza w wydaniu wyroku popełniona, skoro udowodnioną zostanie, szkodzić nie będzie stronie, lecz Pisarza czyni winnym niedopełnienia obowiązkow urzędu.

Art. 13. Po wręczeniu rekursu i wyroku, tenże rekurs przyymującego, dalsze postępowanie i komunikacja pism obrończych następować będzie, stosownie do przepisow Dekretu Królewskiego z dnia 3 Kwietnia 1810 r.

Gdy zaś artykułem 20 niniejszego postanowienia, Mecenas obowiązani są dołączać razem i wnioski do rozsądzania sprawy *in merito*, a zatem do ośmiodniowego czasu, naznaczonego artykułem 44 wspomnionego dekretu Królewskiego, dobiegać się po dni cztery dla każdej strony.

Art. 14. Po skutecznoney komunikacji pism obrończych, akta jednemu z Sędziow,

losem podług następującego artykułu wskazanemu, przesłane będą dla wypracowania rapportu i opinii na prawie wsparte.

Art. 15. W tym celu; w każdy dzień sobotni, sprawy, w których komunikacya pism obrończych ukończoną została, dzielone będą losem pomiędzy Sędziow dodanych; referować mających, w równey ilości pracy dla każdego, a to podług formy i sposobu, iaki dla siebie sam Sąd za przywoity uzna i przepisze. Toż samo zachowaniem będzie przy rozdzielaniu rekursow podług przepisow artykułem 8 do referowania przychodzących. Ci z pomiędzy Sędziow mianowanych wyrokiem Cęsańsko - Królewskim 20 Maia r. b. którzy oświadczą chęć referowania, należeć także będą do losowania.

Art. 16. Gdy sprawa z porządku Wokandy przywołaną zostanie, Mecenas i strona obydwóch przeczytają swe pisma obrończe: poczem Sędzia referujący w raporcie swoim przedstawi cały stan sprawy; uczyni krotki rozbiór dopiero słyszanych powodow i praw; na których strony swe wnioski oparły; zwróci uwagę Sądu na przepisy prawa i okoliczności processu, których wzajemne porównanie i zgłębienie rzecz nayistotniej objaśnić, i do doyscia prawdy nayprościej prowadzić zdołają; nareszcie poda kwestye, od których rozwiązania decyzya z prawa zależy, nie dokładając jednak stanowczy opinii, ani czyniąc zwyczajnych wnioskow do decyzji. Wszystko to dziać się będzie na publicznem posiedzeniu Sądu. Po skończonym raporcie Sędziego, Przewodzący zapyta się Mecenasow, czyli nie dostrzegli i nie zanotowali, iż iakowe stanowcze fa-

ktum, lub dowód, albo kwestya została przepomnianą w referacie? Takowe dodatkowe notaty pr yymnie Prezydujący, dla przeczytania ich na ustępie, nie odraczając jednak bynajmniey nakazu ustępu, jeżeliby Mecenas nie mieli tychże notat wygotowanych.

Art. 17. Komplet Sądu naywyższej Instancyi składać się będzie najmniey z 7 członków, między którymi najmniey czterech bydz powinno Senatorow. — Gdyby członki, na posiedzenie Sądowe przybyłe, parzystą liczbę składały, na ten czas losowanie pomiędzy nimi stanowi, który do posiedzenia należeć nie ma. Prezydujący tylko losować nie będzie.

Art. 18. Prosta większość zdań decyzyą stanowi. Sędzia referujący nie należy do kompletu; lecz oddawszy swoy rapport na piśmie Prezydującemu, może być przytomnym w czasie rozwagi na ustępie w sali Sędziow.

Art. 19. Jeżeli rekurs odrzuconym zostanie, tedy żadne dalsze odwołanie się przeciwko wyrokowi Sądu naywyższej Instancyi mieysca nie ma; jeżeli zas zarekursowany wyrok skassowanym będzie, na ten czas Sąd naywyższej Instancyi sprawę takową mocą naywyższej i ostatniey Instancyi *in merito* osądzi, lub to, co z prawa wypada, postanowi, a na przeciw takowemu wyrokowi żadne podobnież dalsze odwołanie się mieysca nie ma.

Art. 20. W celu zabezpieczenia stron przy wykonaniu poprzedzającego Artykułu, Mecenas obowiązani są, wznosząc o kassacyią wyroku, czynić w pismach swoich obrończych wnioski do stanowczego *in merito* rozsądzenia sprawy.

Art. 21. W sprawach, w których ostatnie obrończe pisma w drodze Kassacyi już podanemi zostały, dozwolono iest Mecenasom konkluzye w celu stanowczego rozsądzenia sprawy *in merito* podać, i takowych komunikacyią uzupełnić. W tym przypadku, więcey nad jedno pismo z kaźdey strony przyjętem nie będzie. Do podania takowych pism dozwala się 40tygodniowego czasu Mecenasom stron rekursujących, rachując od dnia 1 Października r. b. po którym upłynionym Sąd z sądzeniem sprawy, za podaniem konkluzyi w celu stanowczego *in merito* rozsądzenia sprawy, czekać nie będzie.

Art. 21. W przypadku niepodania przez Mecenasa konkluzyi, o którey w poprzedzającym Artykule iest mowa, Sąd naywyższej Instancyi w sprawie pryncypalney, stosownie do położenia interessu, konkluzye w przeszley Instancyi położone rozsądzi.

Art. 23. Wyiawszy przypadek niewręczenia rekursowego pisma, o którym w Artykule 12 iest mowa, niepodanie pism obrończych z któreykolwiek strony, nie pociąga za sobą ani upadku rekursu, ani przysądzenia konkluzyi w pismach rekursowych umieszczonych: lecz rekurs takowy i sprawa pryncypalna *in merito*, pomimo niepodania pism obrończych, stosownie do położenia interessu sądzoną będzie. Toż samo zachowanem będzie, gdy obrońca któreykolwiek strony na posiedzeniu Sądu nie stanie, a w tym przypadku pisma, jeżeli iakie z iego strony podanemi zostały, na publicznem posiedzeniu przez Pisarza odczytanemi zostaną.

Art. 24. W żadnym przypadku opozycyia przeciw wyrokowi Sądu nay-

wyższej Instancyi ani przez stronę rekur-
sującą, ani przez stronę powołaną, nie bę-
dzie mogła być zanoszona. Przepisy
Kodexu postępowania zachowują się w
swey mocy co do opozycyi przez trze-
ciego, lecz tylko stosowanemi być mogą
do tey części wyroku Sądu naywyższej
Instancyi, która sprawę pryncypalną *in*
merito rozsądza na szkodę niepoważanego.

Art. 25. Sprawy przed zaprowadze-
niem praw Konstytucyynych Xięztwa
Warszawskiego mocą drugiey Instancyi
odsądzone, w których Sąd Appellacyyny
do sądenia mocą trzeciey Instancyi przez
Dekret Królewski z dnia 21 Grudnia 1807
był upoważniony, od dnia installacyi Są-
du naywyższej Instancyi, iuż nie do Są-
du Appellacyynego, lecz do Sądu nay-
wyższej Instancyi drogą rewizoryyną
wprowadzane i sądzone będą.

Art. 26. Inne attribucyje Dekretem
Królewskim z dnia 3 Kwietnia 1810 Sądowi
Kassacyynemu nadane, iako to: do-
puszczanie skarg *nullitatis* moc, wyzna-
czania Sądu, lub odsyłania sprawy od
jednego Sądu do drugiego, władza przed-
stawiania do destytucyi Prezesa, Sędzie-
go Appellacyynego, lub Sędziego Pokoju,
przechodzą teraz, podług zasad wspom-
nianego Dekretu, do Sądu naywyższej
Instancyi.

Art. 27. Utrzymywany będzie w Są-
dzie naywyższej Instancyi sentencyonarz,
w którym każda decyzya natychmiast
zapisywaną zostanie przez jednego z
członków Sądu. Decyzyją takową z ie-
dnomyślności lub więkzości głosow za-
padłą wszystkie członki Sądu podpisać
powinny: każdy iednak członek sądowy,
różniący się swoim zdaniem od więk-

szości, mocen jest różniące się zdanie
swoie wraz z powodami w sentencyona-
rzu zapisać.

Art. 28. Decyzya sprawy, która
dla swoiey obszerności na iednem posie-
dzeniu ukończoną być nie mogła, może
być wprawdzie do następującego posie-
dzenia odłożoną; lecz wprowadzeniem
inney sprawy przerwaną być nie może.

Art. 29. Każda sentencyia podpisana
przez Sędziow, będzie natychmiast na pu-
bliczney audyencyi z sentencyonarza prze-
czytaną. Wyroki zaś przez Pisarza zre-
dygowane, i przez Prezydującego pod-
pisane, osobno publicznie przez Pisarza
czytanemi będą. Drukowanie wyrokow
ustaje.

Art. 30. Posiedzenie Sądu naywyż-
szej Instancyi odbywać się będzie co-
dziennie, wyjąwszy dni świąt i uroczysto-
ści krajowych.

Art. 31. Sąd naywyższej Instancyi
mieć będzie dwóch Pisarzy, i iednego
Rejenta dozor nad archiwum mającego,
który w przypadku potrzeby, Pisarza za-
stąpić może. Wewnętrzzą organizacyją
Sąd naywyższej Instancyi sam dla siebie
ułoży.

Art. 32. Liczba Mecenasow 12tu de-
kretem Królewskim z dnia 3 Kwietnia 1810
ustanowiona, do liczby 24 powiększoną
będzie, z zastrzeżeniem dotychczasowych
przepisow prawa co do nominacyi.

Artykuł 33. Sąd Appellacyyny, przy któ-
rym podług art. 4 rozpoznawanie rekursow w
sprawach kryminalnych, policyinopopraw-
czych, i policyynnych nadal pozostaje, w tych
przypadkach, w których zaskarżony wyrok
skassuie, nie będzie od dnia instalacyi
Sądu naywyższej Instancyi odsyłał spraw

do innego Sądu, celem powtórnego są-
dzenia onych; lecz skassowawszy wyrok,
osądzi sprawę *in merito*, lub to, co z
prawa wypadać będzie, postanowi. Od
takich wyrokow Sądu Appellacyjnego ża-
dne dalsze odwołanie się nie będzie mieć
miejsca, oprócz dozwoloney prawem
drogi ułaskawienia.

Art. 34. W sprawach kryminalnych,
policyjno - poprawczych i policyjnych,
podług powyższych przepisow do Sądu
Appellacyjnego przychodzących, Mecenasi
obowiązani są w podawanych rekur-
sach nietylko wnioski swoje o kassacyją
wyroku usprawiedliwiać, ale nadto kon-
kluzyją do stanowczego rozsądzenia spra-
wy *in merito*, podawać. Sąd Appellacyj-
ny rekursa te, które już poddanemi zo-
stały, a których sądenie przypadać bę-
dzie po dniu installacyjnym, o którym
artykuł poprzedzający, w związku z pier-
wszym, wzmiankuie, zwróci Mecenaso-
m dla dodania w nich i usprawiedli-
wienia konkluzyi do stanowczego osądze-
nia sprawy *in merito*.

Art. 35. Wszystkie inne przepisy w
dekrecie Królewskim z d. 3 Kwiet: 1819
wyrażone, Sądowi Kassacyjnemu służące,
niniejszą organizacyją niezmienione,
Sądowi naywyższej Instancyi za prawo-
dło służyć mają.

Art. 36. Niniejsza Ustawa będzie w
osobnym urzędowym druku, tudzież przez
Gazety Warszawskie, Dzienniki Depar-
tamentowe ogłoszoną, wszystkim Sądom
i Magistraturom krajowym do wiadomo-
ści podaną, iako też każdemu w szcze-
gólności Mecenasowi przesłaną.

Działo się w Warszawie na Posie-

dzeniu dnia 21 Września 1815 roku.

(Podpisano.) Łanskiy.

A. Xiążę Czartoryski.

Novossilzoff.

Wawrzecki.

X. Lubecki.

Referendarz Stanu, Główny Sek: Rządu

(Podpisano.) J. K. Szaniawski.

Rejent Kancellaryi Rządu.

(Podpisano.) Tomasz Grabowski.

(Podpisano.) M. Gliński, Sekr.

Z Berlina d. 23 Września

Sztafetą nadeszło tu od Królewicza
Augusta doniesienie urzędowe, że twier-
dza Longwy kapitulowała. D. 18 b. m. z
rana wniść tam miały woyska oblegają-
ce; osada poszła w woienną niewolę.

Z Paryża d. 11 Września.

Z powodu adresu do Króla (w prze-
szley gazecie umieszczonego) Hr. Dessol-
les, naczelny dowódca gwardyi narodowej,
nakazał rozkazem dziennym, aby wszyscy
z gwardyi narodowej bądź żołnierze bądź
officerowie, którzy wspomniony adres
podpisali i zabronionych naradzeń dopu-
ścili się, stawionemi byli przed radę wo-
ienną i od służby oddalonymi zostaną.

J. Cesarzowiczowska Mość W. Xżo
Konstanty iest d. 16 spodziewany.

Wszystkie tuteysze pisma zawierają
co następuje: " Roznoszą po ulicach rap-
porta przez Xcia Otranto (Fouché) Kró-
lowi zdane. Takowe rapporta, gdyby
kiedy zdane były, nie mogłyby bydź ogło-
szone, i osoby tylko które ie zmyśliły,
poważają się one rozgłaszać. Upoważnio-
nemi iesteśmy od Xcia Otrantu zaprzeczyć
wszystkiemu co bez iego zezwolenia i pod-
pisu ogłoszonym zostało. „

Przybyło tu już wielu deputowanych

z departamentow. Powiększey części jest dla nich polityka obcą, a bardziej ieszcze rewolucya, są to starcy z ubielonemi włosami, ale z siłą młodości i głowami. Starają się z sobą łączyć dla dobra Monarchii i Monarchy.

W Lyonie czynią wielkie przygotowania na przyjęcie Monarchow. Woyska zprzymierzone są tam w poruszeniu; mówią o wielkim obozie na rowninie St. Fond po niżey Lyonu. W mieście tem panuje naywiększa spokojność.

W Nant oznaymit prefekt, iż d. 31 Sierpnia zawarta została między Ministrami Francuzkiem i Pruskim umowa, mocą której Pruscy Jenerałowie i Intendenci po departamentach oddają rządy władzom Francuzkim, wszelkie rekwizycye w pieniądzach, koniach, suknach, ustaią, i woyska nieprzyjacielskie mieć tylko będą kwatery i żywność, lecz i te w kontrybucyach potracone zostaną.

— D. 14. —

Uważaią, iż od niejakiego czasu Król układa się sam zprzymierzonymi Monarchami o pokoy. Król obrał tę drogę z porady swoich Ministrow.

D. 11. po południu powrosiła tu Xżna Angouleme z swoiey podróży do południowey Francyi i wysiadła do Tuilleries. Podczas całej podróży dawała ta Xiężna duchowieństwu audyencye. D. 13 odwiedził ją Cesarz Anstryacki.

Cesarz Austriacki powrocit tu d. 11 w wieczor, Król Pruski i Xże Wellington d. 12 po południu. D. 12 odwiedził Cesarz Austriacki z dwiema Saskiemi Xiężętami, wnukami Króla Saskiego, Króla naszego.

Dla parow i deputowanych przepisa-

ny jest następujący ubior: Suknia granatowa z białemi guzikami, na których liliie, kótnierz i wyłogi wązko haftowane; na jedney stronie kótnierza u parow złota, a u deputowanych srebrna liliia wyszyta.

Król mianował gubernatorami: 6tey dywizyi woyskowej (głowne miasto Pensanson) Hr. de Durfort, 18tey (głowne miasto Diżon) Hr. Damas, 20tey (głowne miasto Clermont) Margr. de la Grange, 4tey (głowne miasto Nancy) Hr. d'Escar, a 7mey (głowne miasto Grenobl) Hr. Puysegur.

Tegoroczni rodzaj zboża około Paryża zaledwo połowie przeszłorocznego wyrównywa.

Hr. Tolstoy mianowany jest Rossyjskim postem przy dworze naszym.

Gwardye Pruskie miały odebrać rozkaz bycia w gotowości do wyruszenia ztąd.

Pierwszey podstawy do pokoiu, którą Lord Stewart do Londynu powiozł, miał Xże Rejent nieprzyjac. Rozmaitość zdania Mocarstw zprzymierzonych względem zasad zawrzeć się mającego traktatu pokoiu z Francją, ma być tak dalece załatwiona, iż niema wątpliwości że takowy w krotce podpisany zostanie.

Prześladowanie protestantow w południowey Francyi mocno obchodzi zprzymierzonych Monarchow.

Sąd na Mar. Neja nie będzie się odbywał w miejscu sądu woyskowego, ale w sali sądu cywilnego lub w izbie parow. Miał on długą rozmowę z swoim referentem Jen. Grundlerem.

Szosty korpus woyska Pruskiego, pod Jen. Hr. Tauenzien, idzie do Bretanii. 7000

Prussakow osadzilo d. 10 b. m. Nant. Renn będzie także Prussakami osadzony, ale Brest nie. Jeneralny Intendent woyska Pruskiego wydał wszystkim pod władnym Intendentom naywyraznieysze rozkazy, aby oddali rzady Prefektom, &c. D. 10 przybył Feldm. Xże Blücher do Caen. Gwardya narodowa wyszła z muzyką przeciw niemu, a Gubernator tamtejszy Xże Aumont, wysłał swoy powoz. W wieczor było miasto z rozkazu gubernatora oświecone. Xże Blücher bawił dni 14 w Alanson. Miasto nie mogąc wychwalić Kapitana Endres prosilo Xcia, aby go tam daley przy dowodztwie zostawił. Xże Blücher odprawił wielki popis pod Caen, a d. 15, miał się z Xiem Aumont udać do Cherbourga i tamtejszą osadę Francuzką rozpuścić.

Austryacy officerowie znaleźli pod Belleville, tuż pod Paryżem, 12 zakopanych dział. D. 11 weszły tu znowu zprzymierzone woyska, iako to Belgickie huzary, oddziały jazdy Pruskiej i Austriackiej. W tych dniach weszła tu także artylerya Francuzka i była z radością przyięta.

Liczne korpusy woyska Austriackiego opuszczają Francją i idą przez gorę Canis do Włoch. Fachują, iż do 20 b. m. ustąpi z Francyi 300,000 zprzymierzonego woyska.

Niektóre okolice Francyi wystawiaia teraz smutny obraz nietadu i wszelkiego rodzaju zdrożności. Wiele tysięcy przyzwyczajonych do wojny ludzi, teraz rozpuszczonych powiększey części bez sposobu do życia, coraz większe formują kupy buntownikow i rozbojnikow, które gdyby nieobecność obcego woyska, daw-

noby już krwawą domową wojnę były wznieciły. Byli dowodcy kierują temi buntowniczymi poruszeniami. Ponieważ buntownicy wydali kilka zmyślonych rozpisow, Królewskie zatem rozporządzenie poczytuie wszelkie rozporządzenia za zmyślone, jeżeli nie są w przyzwoitey formie wydane. — Prezydent Awenionu unikając wściekłości ludu, schronił się do Valence. W dniu iego oddalenia się bogaty właściciel ziemski, P. Osmond z Paryża, został tam w oczach iego małżonki od Bonapartystow zamordowany, ponieważ nie mógł im dać żądanych pieniędzy. 125 federatow gnije w więzieniu w Awenioniu, o których życie obawiają się; dotąd byli bezpieczniemi, ponieważ prezydent co noc sypiał przed ich drzwiami. Nic niewyrownywa gwałtom, iakie w Awenionie i iego okolicach popełnione zostały. Duński Szambelan Adler został tam z sreber, pieniędzy i rzeczy złupiony i osobiście znieważony.

W Tulonie były d. 4 b. m. znaczne zaburzenia: zbrojne kupy biegaly po ulicach, buntownicze prowadziły mowy, powybiiały wiele okien, a nawet prefektowi; krew iednak się nie lała. Czynną tam przygotowania do obrony, jeżeliliby obce woyska w kroczyć chciały.

Z Bourg-en-Bresse piszą pod d. 26 Sierpnia, iż w niektórych gminach departamentu Ain pokazała się osoba udająca się za Napoleona. Jakkoż ma mieć co do wzrostu i rysow do niego podobieństwo. Sledzą ją wszędzie; udać się miała ku Szwajcaryi i Włochom. Pokazanie się iey i mowy nie zrobiły najmniejszego wrażenia; oszukaństwo jest widoczne.

DODATEK

DO N^{ro} 79.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 1 PAZDZIERNIKA 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Chalons, w Szampanii) d. 9 Września.

Z powodu obozu w okolicach naszych pod Vertus wszystko w naszym mieście i jego okolicach jest w ruchu. Massa woyska, która stoi na równinie Vertus, wynosi ze wszystkiem, iak zapewniają, do 200,000 dusz. Rozciąga się od Vertus do Clamange, Ville-Seneux i Eury-le Repos, i zajmuje około 4 mil francuzkich szerokości, a 3 długości. Od kilku dni znajduje się Feldm. Hr. Barklay de Tolli w Vertus. Okoliczne wsie są jenerałami i officerami sztabu zapelnione. W samym miasteczku Avize mieszka 50 jenerałow z swoimi orszakami. Woyska pobierają wszystko z magazynow; wszelako, ieżeliby długo pozostały, nie wystarczyłyby dla nich te magazyny mimo największej oszczędności.

Od onegdajsza znajduje się N. Cesarz Rossyyski w Vertus. Zapewniają, iż zgromadzone tam woyska Rossyyskie rozeydą się zaraz po odbytym popisie, a d. 14 lub 15 rozpoczną kolonnami ustęp z Francyi i do ostatniego b. m. w trzech kierunkach przez Snippe, Chalons i Con-

peville przechodzić będą.

Z Bar-le-Duc piszą: " Oznaymiono tu urzędownie, iż trzy kolonny woyska Rossyyskiego przechodzić będą od 15 do 20 b. m. przez departament Mozy. 60,000 ludzi i 15,000 koni poydzie przez Verdun i Harville. Druga i gcia kolumna w liczbie 100,000 ludzi i 30,000 koni poydą przez Bar-la-Duc. We trzech kolonnach przeprowią się także za Ren pod Manheimem, Darmstadtem i Moguncyą.

Od Meku d. 16 Września.

Przejeżdżający przez Frankfort z Chalons Rossyyski goniec. doniosł, iż N. Cesarz Alexander po trzech dniowem popisie woyska powrócił ztamtąd do Paryża, ale tylko na krótki czas. Woyska Rossyyskie udały się iuż ku Renowi w drogę, wyiąwszy 40,000 ludzi, którzy we Francyi pozostaną i część tego kraju zresztą zprzymierzonego woyska osadzoną trzymać będą.—Rossyyskim kommissarzem do strzeżenia Bonapartego na wyspie S. Heleny mianowany jest Jen. Tettenborn.

Pod d. 5 b. m. Austryacko-Bawarska administracya w Worms wydała obwie

szczenie do wszystkich cyrkulowych dyrekcyi w treści: Gdy na 21 b. m. zapowiedziany jest przechod Ces. Rossyjskiego woyska z Francyi, potrzebą zatem jest, aby przedsięwziąć szypkie i dzielne środki do zapewnienia dla nich żywności.

Podług wszystkich z Paryża doniesień zdaie się być rzeczą pewną, iż pokoy jest już zawarty, i Monarchowie opuszczają Paryż; ale warunki iego nie są jeszcze ogłoszone.

Zapewniają, iż w Karlsruhe nastąpił układ względem spraw kościelnych w Niemczech. Kościół Niemiecki, iak mówią, nie żąda szczególniejszey wolności, ale początkowych praw, które początkowo całemu chrześcijaństwu nadane były, i nie przeciwią się powszechnemu kościelnemu urządzeniu.

Na postów na Seym ligi Niemieckiej w Frankforcie przeznaczają między innymi z strony Danii Hr. Bernstorfa, Bawaryi Barona Zwack, Króla Saskiego Hr. Görtz, W. Xcia Weymarskiego tajnego Radcę Wulfskehl.

Sciste opasanie Landau jest, iak mówią, odwołane.

Okolo Kolmaru pokazują się kupy zbiegow, które oplacać się każą podróżnym, a okolice rabują.

Ulubionem mieszkaniem Arcy Xżny Maryi Ludwikiej jest teraz Helenenthal (Dolina Heleny) pod Baden.

Od granic Francuzkich d. 10 Września.

Nigdy niezsze oazy świata nie były bardziej zwróconę na układy, iak teraz w Paryżu, które tak ważnemi są nie tylko dla obecney, aleć przyszley chwili. Naywięksi mężowie stanu znajduią się

teraz w Paryżu, i wypadek układów mieć będzie wpływ na przyszły ich zawod i na ich nazwiska w dzieiach. Chwila terazniejsza jest nader stanowiąca.

W układach zachodziło nayważniejsze pytanie, czyli Francya ma pozostać w granicach, w iakich się znajdowała nim od Niemiec prowincye oderwała, lub też w iakich teraz się znajduje. Prussy obstają uporczywie, iż niektóre kraie powinny być od Francyi oderwane. Inny gabinet zgadza się z niem i zupełnie. Instrukcyja pełnomocników Angielskich zwolnioną także została, z kąd wnoszą, iż rzeczy będą iak naydogodniejszy dla przyszley spokojności i interesu wszystkich Mocarstw ułożone.

Od niższego Renu d. 15 Września.

Naynowsze z Paryża doniesienia zapewniają, iż Monarchowie po odbytych popisach pod Vertus powroczą do Paryża; ale go potem d. 23 Września zupełnie opuszczają. Inne listy donoszą z Francyi, iż woysko Angielskie odebrało rozkaz do udania się w drogę d. 15 b. m. i opuszczania Francyi; ostatnie iednak doniesienie znikąd się dotąd nie potwierdza.

Xże Blücher rozkazał, aby 4 pułki Nadreńskiej milicyi dołączyły się do 180 Pruskiego korpusu i już tam ciągną.

Z Bruzelli d. 14 Września.

Zapewniają naywyraźniej, iż pokoy między zprzymierzonymi Monarchami i Francją jest już zawarty; ale warunki iego, które głoszą, nie zasługują na żadną wiarą. W ostatnich czasach odbywały się układy między samemi Monarchami.

Miasto Leodyum otrzyma w podarunku wiczerunek naszego Króla.

Gdy w północney Brabancyi okazały się wilki, nakazano zatem polowanie

blaw

Złożenie przysięgi i postanowienie jest tak zapewniają, na 21 b. m. Podczas tego obrzędu pokazać się także mają berdyszownicy w dawnym swoim ubiorze.

Liczba przybytych tu obcych osób wynosi do 20,000.

Z Kolonii d. 16 Września.

(Z Gazety Hamburskiej.)

Wielu z tych ludzi, którzy dawniej byli w znaczeniu (wyraża pismo Paryz-

kie *Quotidienne*) zabierają się do przeniesienia na wyspę Złodzieiów i założenia tam osady.

Ponieważ zabroniono teraz we Francji krzyżeć: Niech żyje Cesarz! Krzyżczą zatem (mowi iedno z pism publicznych): Niech żyje Jenerał Bonaparte! przeciw czemu nie mogą nic powiedzieć, ponieważ obecni w Paryżu monarchowie sami, ażeby żył, postanowili.

D O N I E S I E N I A .

(wszy raz) Xiądz Eugeniusz Maruchowicz, zakonu Cystersow z Kaprzywnicy, ma zamiar iechać do Galicyi, z iednym człowiekiem nazwiskiem Mateusz Sliwiński, trzema swoimi końmi.

(wszy raz) Józef Skorupka, iedzie z 4 ludźmi do Galicyi swemi końmi.

2gi raz) Michał Popiel, ma zamiar wyiechać do Galicyi Austryackiey, co podaje do publiczney wiadomości.

2gi raz) Felix Gutwiński, z iednym służącym, ma zamiar iechać pocztą do Wiednia.

3ci raz) Tekla Łaskiewiczowa, z ludźmi dwoma Janem Podgorskim i Barbarą Szostakiewiczową, ma zamiar iechać do Wiednia pocztą.

3ci raz) JP. Marcin Zieleński, Obywatel miasta Krakowa, jest w chęci wyiechania w Szląsk Pruski z służącym Jackiem Poremskim, w interesie handlu własnymi końmi.

Assessor Trybunału Cywil. I. Inst. Dptu Krak. Wyrękiem z dnia 4 Września r. b. między Ur. Franciszką z Duszyńskich, Jozefa Jakubowskiego małżonką, zamieszkanie swoje pod L. 31 na Stradomiu przy Krakowie mającą, w asystencyi Ur. Jozefa Kalasantego Kozłowskiego, Patrona pod L. 308 na Wiślney ulicy zamieszkałego z iedney, a Ur. Pawłem Jakutkiewiczem, pod tymże samem Nrem na Stradomiu zamieszkałym, w asystencyi Ur. Adama Krzyżanowskiego O. P. D. Patrona pod L. 561 na Szpitalney ulicy zamieszkanie mającego, wypadłym, do odbycia sprzedaży przez Licytacją tegoż Domu L. 31 oznaczonego Delegowany, uwiadomia wszystkich w chęci nabycia na dziedzictwo; iż w dniu 27 Października r. b. w Domu Władz Sądowych o godzinie 10 ranney przed Delegowanym rzeczzonego Domu L. 31 na Stradomiu przy Krakowie w części murowanego, a w części drewnianego z Browarem i wszelkiem zabudowaniem nad starą Wisłą leżącego z iedney, a z Domem Nro 30 Ur. Karola Zalferta Kotlarza dziedzicznym stykałego się z drugiey strony, po niegdy Franciszku Jakutkiewiczowi spadłego, a do wspomnionych wyżej Jakubowskiej i Jakutkiewiczów prawem

dziedzictwa należącego, sprzedaż przez licytacją publiczną przedstanowczo odbywać się będzie. — Szacunek tegoż Domu przez w sztuce Biegłego bez odtrącenia czynszu ziemnego i podatku dymowego rocznie zł. pol. 15 opłacać się zwykłego, w summie 3503 zł. pol. jest ustanowiony. — Po odtrąceniu takowego czynszu i podatku. — Chęć mający licytowania obowiązany jest przy zapisaniu się w Protokole do Licytacji monecie złożyć. — Warunki licytacji życzący sobie nabycia tegoż domu, każdego czasu w Kancelaryi Trybunału u W. Pisarza złożone przeczytać może.

W Krakowie d. 14 Września 1815 r.

Ostaszewski.

W dobrach Kluczewsku, w Powiecie Kieleckim, między miasteczkami Przedborzēm i Włoszczową, są dwa stadniki Holenderskie piękne po lat cztery mające, do przedania. Rządca tych dóbr ma moc sprzedania ich. Przy kupnie stadników koby sobie życzył mógłby także dostać iałowic Holenderskich.

Dnia 8go Października r. b. o godzinie 3ciej po południu w wsi Niegosławicach w Powiecie Szkalbmirskim leżącej 100 kop przenicy i tyleż ięczmienia oraz Bombka lakierowana za gotową srebrną kurant monetę naywięcej dającym sprzedane zostaną. Każdy wzmiankowane efekta licytować chcący w terminie i miejscu wzmiankowanem stawić się raczy. Dan w Krakowie d. 25go Września 1815.

Jan Kanty Kowalski, K. T. C. P. J. D. K.

Imię P. Rozat doświadczony Metr języka Francuzkiego, za poprzedniem upoważnieniem Wysokiego Dozoru Szkół Dep. i po odbytych w Obliczu Tego, ścisłym egzaminie; otworzy Szkołę dla młodzieży do siebie dochodzić mającej: w której dawać będzie: czytanie, pisanie, deklamacją, ortografią, i Grammatykę, tudzież Arytmetykę, i Jeografią w tymże języku. Ośmiela się przeto prosić zacnych tego miasta i w okolicach onego zostających Obywateli, aby go swoim zaufaniem zaszczycić i raczyli, kótorem stateczną starannością i usilnością, odpowiadać przyrzeka: posiada dostateczną także znajomość języka Polkiego.

Szkoła jego otworzy się d. 1go lub 2go Października t. r. i od godziny 8 do 10 z rana, a od 2 do 4 po południu, otwarta będzie dla tych, którzy do Szkół publicznych nie uczęszczają: dla uczniów zaś do Kłass chodzących, będą stosownie do wolnego ich czasu, inne godziny na dzień wyznaczone, kótore im do Nauk przeszkodą być nie mogą.

Mieszka na ulicy Szewskiej w kamienicy JP. Korczyńskiego pod Nr. 343 na dole.
W Krakowie d. 27 Września 1815.

Komornik Tryb. Handl. Dep. Krak. i Radom. podaie do publiczney wiadomości, iż dnia 10 Października r. b. o godzinie 9tej z rana we Dworze wsi Ułina mała w powiecie Olkuskim pod Odobrom, nastąpi publiczna licytacją, sta owiec, zboża w snopie, iako to: żyta, owsa i ięczmienia, z dodaniem składu na zboże, pańszczyzny do młocki i pomieszkanie. Chęć kupna mający zaopatrzenie w waśninm 200 złp. w monocie srebrney, raczą się tamże zgromadzić. W Krakowie d. 30 Września 1815.

Jan Kanty Fachinetti, Komornik Tryb. Han. D. Krak. i Radom.